

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. Vtrum caro Christi fuerit priùs assumpta, quàm animata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

edificat domum; ut recte Cajetan. art. 5. vbi fundamentum, quod est ultimum in intentione, est primum unde incipit executio: atqui caro est veluti fundamentum humanæ structuræ: ergo &c.

ARTICVLVS IV.

Vtrum Caro Christi fuerit prius assumpta, quam animata?

Caro simul assumpcta & animata.
R Espondetur, Non prius, sed omnino simul tempore caro Christi fuit à Verbo assumpta, & anima rationali vivificata. Est fide tenendum, & habetur in VI. Synodo action. 6. Simul, inquit, caro, simul Dei Verbi caro; simul caro animata rationalis. Et Fulgentius lib. de fide ad Petrum cap. 18. Firmissime tene, & nullatenus dubites, non carnem Christi sine diuinitate conceptam in utero Virginis prius quam supereret à Verbo; sed ipsum Verbum Deum sua carnis acceptione conceptum, ipsamque carnem Verbi Incarnatione conceptam. Idem docet Ambros. lib. de Dominicâ Incarn. Sacramento cap. 7. Et Damascenus lib. 3. de fide cap. 2. Et ratio est, quia caro non fuit assumpta nisi propter animam: ergo non debuit assumi prius tempore quam animaretur. Vtrum autem prius natura fuerit assumpta quam animata, colligi potest ex dictis art. 3. & magis patebit ex dicendis art. 5.

ARTICVLVS V.

Vtrum tota humana natura sit assumpta medianibus partibus?

Humanitas est prior intentione.
R Espondetur duabus Conclusionibus. Prior est: Ordine intentionis Verbum assumpsit partes mediante totâ humanitate. Ratio est, quia vnio Verbi cum humanitate, erat finis & ratio unionis ipsius cum partibus. Altera Conclusio: Ordine executionis Verbum assumpsit naturam medianibus partibus.

DVBIVM I.

Vtrum prius natura assumpta sit Anima & Corpus, quam ipsa humanitas?

Partes, priores sunt executionis.
O Missis opinionibus, que ferè tantum in modo loquendi dissident: Dico Primò, Ordine intentionis prius natura assumpta est tota humanitas, quam anima vel corpus. Est communis Doctorum dist. 2. Et Damasceni lib. 3. de fide cap. 16. Ratio est, quia Christus non assumpsit animam & corpus, nisi vt esset perfectus & integer homo: ergo prius intendit assumere humanitatem. Confirmatur, quia partes cùm sint imperfectæ, non intenduntur, nisi propter totum. Vide Scotum dist. 2. quæst. 2.

Dico Secundò, Ordine executionis & existentiae, prius natura assumpta sunt partes, scilicet anima & corpus, quam totum. Probatur Primò, Quia operatio agentis incipit à partibus, & terminatur in toto: ergo ordine executionis prius assumpta sunt partes. Quod potest confirmari exemplo domus edificanda. Probatur Secundò, Quia anima prius natura subsistit, quam totum compositum: ergo prius natura accepit subsist-

tiam à Verbo, quam totum. Accedens Probat, Quia anima prius natura creatur, quam vniatur corpori: ergo etiam prius natura subsistit, quam corpori vniatur. Pater Consequens, quia creari, est subsistentium, vt docet D. Thomas in 1. parte quæst. 75. art. 2. & quæst. 76. art. 1. Et Confirmatur, quia creatio ex natura sua terminatur ad aliquid subsistens & independens ab alio, nisi aliunde impeditur: ergo prius natura anima habet subsistentiam, quam unionem cum corpore: nam subsistentiam habet præcisè ex vi creationis; unionem autem cù corpore, ex naturali quadam actione distincta à creatione. Simili modo possumus argumentari de corpore; quia corpus prius natura subsistit quam totum: ergo eius subsistentia prius natura suppletur à Verbo, quam subsistentia totius. Antecedens patet, tum quia materia habet suam subsistentiam, cum nulli rei innatur, quin imò sit omnium fundamentum. Deinde, quia corpus humanum prius natura est perfectè dispositum, quam anima vniatur: ergo etiam prius natura subsistens, quam totum. Probatur Tertiò, Quia in triduo mortis Verbum mansit vnitum animæ & corpori, solutâ vniione cù humana natura: ergo prius natura illis vniatur quam toti. Nam quod est primum in executione, est ultimum in dissolutione. Probatur Quartò, Illud est prius natura ex quo pendet esse alterius, non contrà: atqui ex vniione Verbi cum anima & corpore, pendet vnio eiusdem Verbi cum humanitate, non contrà: nam hæc ex illâ resultat: ergo est prior, si ordinè essendi spectemus.

DVBIVM II.

Vtrum Anima & Corpus prius sint assumpta à Verbo, quam unita inter se?

R Espondeo & Dico Primò, Vnio animæ cum corpore, est prior intentione, quam Vnio horum eisdem animæ vel corporis cum Verbo. Secundo. ex dictis. Et ratio est, quia vnio animæ cum corpore fuit quodammodo finis unionis eiusdem animæ & corporis cum Verbo. Verbum enim vnitum est animæ & corpori, vt hæc inter se vnirentur; & mediante vniione sui fieret vt Verbum vniatur humanitatì ex eorum vniione resultanti.

Dico Secundò, Ordine executionis & existentiae prius natura anima & corpus sunt vnta Verbo, quam inter se. Patet hoc ex rationibus allatis dub. 1. quæ hoc ipsum probant. Confirmatur ex signo: nam vnio animæ & corporis dissipata fuit saluâ permanente vniione illorum cum Verbo: ergo illorum vnio cum Verbo, non pendebat ab vniione illorum inter se.

Dices; Etiam illorum vnio inter se, non pendebat ab vniione illorum cum Verbo: ergo hæc non erat prior. Patet Consequens, quia prioritas naturæ, est prioritas causa respectu effectus dependentis: ergo si vnio cù Verbo non est causa à qua dependeat vnio illorum inter se, non erit prior. Respondeo, vt vnio illorum inter se conuenienti modo fiat, sic pendet ab illorum subsistentia; nam ita debent vniiri, vt sui vniione constituant compositum subsistens: vnde ipsa prius natura debet habere subsistentiam suam vel alienam, alioqui non erunt conuenienter constituta

Solutio. Eccl. iiiij ad vno-